

ποδί 'βοέω' λέγουσιν, ὡς 'βοῶπιν' ὁ ποιητής (A 551 et
passim) τὴν μεγαλόφθαλμον καὶ 'βουγάιον' (N 824,
σ 79) τὸν μέγανυχον; ἢ μάλλον, ὅτι τοῦ βοός ὁ πούς
ἀβλαβής ἐστι τὸ δὲ κέρασ φο<βε>ρόν [ἐπιβλαβές], οὕτω
5 τὸν θεὸν παρακαλοῦσι πρᾶον ἐλθεῖν καὶ ἄλυπον; ἢ ὅτι
καὶ ἀρότου καὶ σπόρου πολλοὶ τὸν θεὸν ἀρχηγὸν γεγονέ-
ναι νομίζουσι;

C 37. 'Διὰ τί Ταναγραίοις πρὸ τῆς πόλεως ἔστιν Ἀχιλλει-
ον, τόπος οὕτω προσαγορευόμενος; ἔχθρα γὰρ αὐτῶ
10 μάλλον ἢ φιλία λέγεται γεγονέναι πρὸς τὴν πόλιν, ἀρπά-
σαντι μὲν τὴν μητέρα τοῦ Ποιμάνδρου Στρατονίκην,
ἀποκτείναντι δ' υἱὸν [Ἐφίππου] Ἀκέστορα.' Ποίμανδρος
τοίνυν ὁ Ἐφίππου πατήρ, ἔτι τῆς Ταναγρικῆς κατὰ κώμας
οἰκουμένης, ἐν τῷ καλουμένῳ Στέφοντι πολιορκούμενος
15 ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συστρατεύειν,
ἐξέλιπε τὸ χωρίον ἐκεῖνο νύκτωρ καὶ τὴν Ποιμανδρίαν
ἐτείχισε. παρὼν δὲ Πολύκριθος ὁ ἀρχιτέκτων διαφαν-
λίζων τὰ ἔργα καὶ καταγελῶν ὑπερήλατο τὴν τάφρον.
D ὀργισθεὶς δ' ὁ Ποίμανδρος ὤρμησε λίθον ἐμβαλεῖν αὐτῷ
20 μέγαν, ὃς ἦν αὐτόθι κεκρυμμένος ἐκ παλαιοῦ, νυκτελίοις
ἱεροῖς ἐπικείμενος· τοῦτον ἀνασπάσας ὑπ' ἀγνοίας ὁ
Ποίμανδρος ἔβαλε, καὶ τοῦ μὲν Πολυκρίθου διήμαρτε,
Λεύκιππον δὲ τὸν υἱὸν ἀπέκτεινεν. ἔδει μὲν οὖν κατὰ τὸν
νόμον ἐκ τῆς Βοιωτίας μεταστῆναι, ἐφέστιον καὶ ἰκέτην
25 ξένον γενόμενον· οὐκ ἦν δὲ ῥάδιον, ἐμβεβληκότων εἰς
τὴν Ταναγρικὴν τῶν Ἀχαιῶν. ἔπεμψεν οὖν Ἐφίππον τὸν
υἱὸν Ἀχιλλέως δεησόμενον. ὁ δὲ καὶ τοῦτον εἰσάγει πεί-